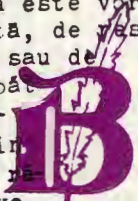

JUSTICE
ET
LIBERTE

B.I.R.E

UN RAZBOI CIVIL, FARA ARME

Românii s-au obișnuit să deplîngă disensiunile care frământă exilul de peste 3 decenii. Fenomen vechi și caracteristic al emigrației, el n-a încetat să fie constatat, subliniat, regretat sau criticat. Unii exilați l-au deplorat cu sinceritate în timp ce alții l-au accentuat prin sarcasme veninoase sau prin inițiative care, sub masca unității, alimen-
-tau adversitățile. Mulți dintre ei nu și dădeau bine seama ca lăsînd liber curs resentimentelor personale sau nesațului lor pentru o evanescentă consacrare publică, făceau fără să vrea, jocul forțelor ostile românismului. În cazul lor, "agenții de influență" ai Bucureștiului își vedeau misiunea îndeplinită fără osteneală, citeodată ne avînd nici măcar nevoie să sugereze acțiunile deoarece ele erau îndeplinite de aceia care se consideră nedreptățiți din cauza necunoașterii importanței lor personale de către compatrioții lor din exil. Securitatea a învățat să valorifice invidia, răutatea sau complexele negative ale firii umane. Dar pe lângă această categorie destul de numeroasă de refugiați care provoacă diviziunea fără să-o dorească totdeauna, există însă factori activi și conștienți ai desbinării, care prin calomniile, manevre, insinuări și intrigi urmăresc fără încetare să arunce discreditul asupra românilor mai activi sau mai cunoscuți în exil, prin activitatea lor politică sau socială. Pe acești energumeni ai defăimării nimic nu-i oprește să arunce cu noroi în cei care trebuie să reduși la tăcere, descurajați sau îndepărtați. Telegidați de București, sau din proprie inițiativă ei slujesc o politică contrară intereselor naționale în Lumea Liberă. Dacă cei robiți de propriile lor porniri, provoacă diviziunea pe față, chiar atunci cînd ea se camuflează sub aparențele unei legitimități sau reprezentativități înșelătoare sau a unei eficiențe care se vrea superioară, dar care n-a fost niciodată dovedită, ceilalți ascultînd de îndemnuri greu avuabile acționează mai discret dar ajung la același rezultat. Manifestările unora sau altora, oricare le-ar fi substratul, au consecințe similare. Fie că este vorba de ambiție nesățioasă, de resentiment tenace, de frică sau de interes personal, la capăt se află totdeauna diviziunea și diviziunea. Din păcate marele pierzător este mine exilul politic, nevoit să trăiască într-o atmosferă apropiată de cea a războiului civil, din care numai armele au fost excluse.

38-ème ANNEE N° 810 16 MARS 1985

BASARABIA și patria mamă

EPISTOLA CATRE ROMANI
de Alexandru HASDEU

"Cu dragoste frățească, frați Români, mă bucur ca v'ați unit, și înalț rugăciunea către Domnul Dumnezeu, cel ce a scăpat și a păstrat Muntenii și Moldova în mijlocul tuturor cataclismelor..... Să dăruiască Dumnezeu, vouă și viitoarelor lăstare ale voastre, acele zile senine de fericire și slavă, de care s'au bucurat strămoșii voștri sub scutul celor de Dumnezeu așezați și de Dumnezeu înălțați Domnitori, Ștefan cel Mare și Mihai Viteazul. Vă trimit urări de bine din partea Basarabiei, pentru care sunt scumpe și pline de însemnare viitoarele destine ale României unite, patria-mamă; primiți aceste urări ale mele ca un glas sufleteesc al unui frate, pentru că eu sunt trup din același trup și os din aceleași oase, din care sunteți născuți și în vinele mele curge același sânge românesc care curge în vinele voastre..."

Cristina - Februarie 1859

PĂMÂNTURI ROMĂNEȘTI

Asociație prin corespondență "PRO BASARABIA ȘI BUCOVINA" a publicat în Editura Nistru Bruxelles 1984 sub titlul **PĂMÂNTURI ROMĂNEȘTI** o ANTOLOGIE care cuprinde Schițe, studii și versuri alcătuită și redactată de Nicolae Lupan. Ar fi bine ca această carte să nu lipsească din nici o casă românească.

IN ACTUALITATE

Miercuri 13 Martie 1985 cotidianul francez "France-Soir" a publicat știrea că logodnica româncă a unui prof. francez, Pierre Blondeau din Limeil-Brévannes, a fost arestată de Securitate după ce l-a condus la aeroport pe logodnicul ei și acuzată de prostituție și de parazitism. Ei au depus încă din 1980 la Consiliul de Stat o cerere de aprobare a căsătoriei lor, refuzată, deoarece tatăl Iuliei Jercan este fost colonel al armatei rezerve și unchiul ei are un post mare în Securitate.

IN M.E.R.
ARHIVA
Fondul BIRE 16 x 310 / 85

IN BALCANI SE STING LUMINILE

de Gustav CHALUPA

este titlul unui articol aparut in "WESTDEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG" la 26 februarie 1985

Iarna aspră obligă la măsuri aspre de economie. Interdicții de circulație - suprimarea curentului - greutăți extreme de aprovizionare. Influențele iernii aspre în Balcani se fac din ce în ce mai simțite. După România a luat acum și Bulgaria măsuri drastice de economie a energiei. În fiecare zi se închide curentul pentru 12 ore, în total în perioade de câte 3 ore. Populația a fost invitată să aprindă 1 singur bec în locuință în timp ce luminarea străzilor a fost redusă la minimum. Străzile orașelor sunt cufundate în întuneric. Stopurile sunt suprimate. Luminile exterioare și vitrinele nu sunt luminate. În magazinele din Sofia ard opaițe ! Risipirea de energie este aspru pedepsită. Se face tot mai mult simțită dependența de gazele naturale venite prin conducte din URSS. Temperatura în camere e de 10°. Cu toată menținerea prețurilor în dolari și DM turiștii îngheață chiar în hotelurile cele mai scumpe. Întreprinderile industriale sunt silite să ia cele mai stricte măsuri de economie pentru a ușura situația deficitară energetică. Acum se razbună industrializarea irațională fără surse corespunzătoare de energie. Programul de TV bulgar încetează la ora 21 ca și în România. Posesorii de automobile sunt invitați să nu le utilizeze. În România traficul cu automobilele particulare este de mai multe săptămâni interzis. Numai taxiurile și vehiculele utilitare pot circula ca și mijloacele de transport în comun încărcate până la refuz. Înghețarea accentuată a râurilor a dus la o scădere și mai mare a energiei provenită din hidrocentralele electrice. Cursul Dunării inferioare este pe mai multe sute de Km. înghețat. A crescut impresionant numărul de refugiați din România. Cu pericolul vieții aceștia traversează Dunarea înghețată care formează granița dintre Jugoslavia și România. Chiar haite de lupi trec din Carpați spre Jugoslavia și Bulgaria. Termocentralele suferă din cauza unei aprovizionări neregulate de cărbuni și ulei. Căile ferate nu mai pot fi satisfăcute cu cărbunii din mine. Multe întreprinderi din Bulgaria, România și Jugoslavia de Est au trebuit să suprimă turele de lucru, ceea ce duce la noi restricții de aprovizionare. În localitățile pentru sporturi de iarnă din Carpați și Balcani cele mai multe cabane și hoteluri sunt închise. A crescut foarte mult coeficientul mortalității oamenilor bătrâni, mai ales al celor bolnavi de inimă. Traficul feroviar are de luptat cu mari greutăți, în toate Statele Balcanice. Pe parcursuri între 100-200 Km. se semnalizează întirzieri de până la 30 ore ! În interior trenurile sunt înghețate, iar parcul de vagoane este într-o stare catastrofală. În Jugoslavia după datele oficiale au ieșit din circulație mai mult de jumătate din parcul de locomotive. Conducerea de Stat și de Partid Jugoslavă, a anunțat măsuri aspre de represiune contra neglijenței și a proastei organizări a căilor ferate.

FOTBALUL SI COJOĂCELE "ALAIN DELON"

Pentru că se fabrică la Oradea, fotbaliștii orădeni au avut o idee genială : pentru a-și ameliora situația au făcut cadou tuturor "ștabilor" - "alaindelonuri" - și uite așa au avansat în clasament.

ALEGEREA CANDIDATULUI N°1 LA 17 MARTIE 1985

Cine ar mai putea crede ca alegerile de deputați din 17 Martie pentru așa zisa Mare Adunare Națională ar fi o ficțiune, când totul este organizat cu meticuloasă grijă ! Începând cu decretul de stabilire a modelului listei de alegători, a buletinului de vot sau a ștampilei de control și terminând cu votarea și declararea rezultatelor, nimic nu este lăsat la întâmplare. Până și propunerea candidaților se face cu seriozitatea caracteristică mistificărilor comuniste. Ceaușescu însuși a trebuit să fie "solicitat" cu mare stăruință de către o delegație a participanților la adunarea cetățonească din circumscripția electorală nr.1 - "23 August" din București. Lucrurile n-au fost "ușoare" deoarece a fost nevoie mai întâi de o adunare care să propună "democratic" pe dictator, apoi să aleagă o delegație pentru a-i duce vestea și a-l solicita cu smerenie.

CORNELIU VADIM TUDOR APARA PE DISTRUGATORII MONUMENTELOR ISTORICE

În "România Literară" din 31 ianuarie 1985 poetul antisemit Corneliu Vadim Tudor publică un articol în care nu încetează să vorbească despre "respectarea trecutului național și ocrotirea monumentelor istorice". El nu pomenește însă un cuvânt despre monumentele distruse în ultimul timp, dar dă o listă cu monumentele istorice restaurate, fără să precizeze că restaurarea lor a fost făcută până în 1977 când a fost desființată Direcția pentru protecția monumentelor istorice din țară. Două monumente au fost restaurate : palatul Mogoșoaia care va deveni probabil reședință prezidențială și Palatul Șuțu care adăpostește Muzeul de Istorie al Bucureștiului.

NATURALIZARI IN FRANTA

Jurnalul Oficial francez din 10.03.1985 a publicat numele unui singur cetățean născut în România care a dobândit naționalitatea franceză : Vingarzan Florea născut la București.

CEAUȘESCU IN VIZITA LA KADHAFI

Între 4-6 Martie Ceaușescu împreună cu "academiciana" soție l-au vizitat pe Kadhafi în Libia.

COMEMORAREA ALIPIRII BASARABIEI LA PATRIA MAMA

La 23 Martie 1985 (18 H.) va avea loc în saloanele "Em Kolscher Boot" din Koln (Eigelstein 123) comemorarea a 67 de ani de la alipirea Basarabiei la Patria Mamă-la 27 Martie 1918. Comemorarea este organizată de Asoc. Rom. Ortodoxă din N.W. Germaniei, Asoc. Rom. din R.F.G., Liga Anti-Yalta și Cercul cultural "Independența". Despre acest eveniment vor vorbi dnii Gr. Filiti și M. Rebels, deputat CDU din Dusseldorf, membru al Cons. Comunal din Koln.

ANUNT IMPORTANT

Printr-un decret al Președintelui Republicii Franceze datat 15 februarie 1985 și publicat în Jurnalul Oficial din 18-19.02.1985, la propunerea Ministerului Educației Naționale, compatriotul nostru, Dl. Grigore Pop-Câmpeanu, șef de serviciu administrativ la Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales din Paris a fost decorat cu gradul de Cavalier al "Ordinului Național al Meritului". În luna iulie anul trecut, primise deja gradul de Cavalier al "Laurilor academici".

DECESE LA PARIS

TOMA CAMPEANU a decedat la Paris în ziua de 2.03.1985 la vîrstă de 68 de ani. A fost înmormîntat vineri 8.03.85 la cimitirul din Boulogne în prezența familiei și a prietenilor. Dumnezeu să-l odihnească în pace.

MAREA UNIRE

de Nicolae LUPAN

Unirea, a cărei piatră de temelie o punea la 27 Martie 1918 Basarabia, nume ce-l purta pe vremuri Țara Românească, de la Ban Basarab până la Radu Șerban, prin Tahomir, Dan, Alexandru, Mircea, Laiot, Matei, și tot așa până în secolul XVI... Când apoi, cu timpul, mai ales dela 1812 încoace să devină simbol al românismului în fața nedreptății și intemperțiilor slave din răsărit. Lucru știut și dovedit de însăși Țreaga noastră existentă: locuitorii de baștină al ținutului nostru, au fost dintotdeauna români. Și abea după ce fu cotoptit de muscal începură, la porunca țarilor, să-l împânzească tot felul de neamuri străine. Iar cei 50 de ani de scutire militară pentru Basarabia aduseră numai în primul deceniu de după 1812 pe pământurile noastre, zeci de mii de ucrainieni și ruși. Aceste lăcuste deznationalizatoare însă au făcut, contrar așteptărilor Moscovei, ca rădăcinile unității naționale românești să pătrundă tot mai adânc în conștiința comunității de origine latină a teritoriului, graiului și datinelor noastre strămoșești. Basarabeni au stăvilit nu odată de-a lungul secolelor năvălirile barbare de dincolo de Nistru. Hotinul, Soroca, Orheiul, Tigghina, Cetatea Albă au păzit cu sfințenie hotarul Moldovei, de slavi și mongoli. O groază fără seamăn pentru ei era steagul lui Ștefan cel Mare ce fâlfâia mareț pe pământurile basarabene stropite cu sânge românesc, deci, și al băști nașilor dintre Nistru și Prut. De-a lungul istoriei sale, Basarabia a fost ruptă adesea dela trupul țării-mame până când la anul 1918 dela Hristos se săvârșea procesul de constituire a statului național român în granițele lui firești. Era hora de neuitat a celei de a doua mari uniri, euforie, ce nu dura decât 22 de ani... Se adevereau încă odată profeticile spuse ale lui Heinrich Heine care la 1842 spunea că "viitorul miroase a piele rusească, a sânge, a ură și lovituri de bici". Ce tristă proorocie pentru noi, români... Căci, dela 1944 încoace, aniversările Mării Uniri nu ne pot da decât prilej de mahnire și doliu pentru cei ruși de vatra strămoșească și aruncați în cele patru zări ale lumii. Si nu poate fi savurat actul întregirii atâta timp cât circa 4 milioane de români se vor afla sub sapogul rusc... Mică cum este, Basarabia e silită să dea Kremlinului o treime de struguri, o cincime de vinuri, o treime de tutun, opt procente de fructe, șase procente de ulei și zece procente de porumb din așa zisa producție unională. Vorba din batrâni: boii ară și caii mănâncă. Dar și caii, sârmanii, au ajuns o raritate de muzeu. De plug înjugat, generațiile în creștere nici nu mai știu. Ce face însă un rocot de tractor rusesc hodorogit în larg nesfârșit de arătură, fără suflet de om pe ea, pe lângă buruienii de altă dată care la auz de "doină arau țelina și moina" și cu vorba de "hăis-cea infloreau deal și vâlcea...?" Unde ești plugar român, de neam harnic, neam creștin? Liniștea nopților basarabene de vară nu mai este animată de pitpalaci și mierle guralive, ci asurzită de tractoare aduse de peste Nistru ca să stoarcă ultima vlagă a pământului celor carora nu le mai aparține. Nici cucușorul cel bun de gură nu se mai face auzit ca altădată. Pentru că oameni nesătui i-au tăiat dumbrăvile și crângurile. Nici apele nu mai tivesc lunci și ponoare, nu mai poartă pești de aur și argint. Totul s-a dus pe gură de... URSS. Trec anii și de fiecare dată, Basarabia dragă, se mai adaogă o creștătură pe raborul alipirii tale la Patria Mamă. Nenorocirea este că dela a treia ta inva-

zie rusească încoace acest mareț eveniment istoric este marcat la tine acasă pe ascuns și cu mare frică de ocupant. Azi, rar cine îndrăznește sa zică ceva, chiar și la București, de Șfatul Țării dela Chișinău care, în frunte cu Inculeț, Halipa, Buzdugan, Stere, Pelivan, Păscăluță, Crihan și toti ceilalți deputați, vota la 27 Martie 1918 unirea ta cu România. Nu e ușor a fi român între Nistru și Prut, când la fiecare pas te naște frica de inchiziția sovietică. Și totuși această s-a dovedit a fi oarecum tolerantă în materie de limbă națională. De ochii lumii, bine înțeles. Să profităm, deci, de această aparentă indulgență, ca unica posibilitate de a ne conserva ca neam în oceanul slavonismului. Să profităm, pentru că însăși providența, cum a zis Timotei Cipariu, "ne-a conservat un tezaur mai scump decât viața, tezaur, care, de l-am fi pierdut, de l-am pierde... mai bine să ne închită pământul de vii...

CRONICA UNUI ROMÂN DIN VEACUL AL XX-lea

În editura "John Dumitru" din München au apărut primele trei volume a lui G.I. Duca sub titlul "Cronica unui Român în veacul XX" În aceste cronici, fiul lui Ion Duca redă au tobiografic cele trăite, văzute sau auzite din copilăria sa până la lovitura de la 23 August 1944. Din 1942 și până la terminarea razboiului I.G. Duca este în post de consilier la legatia din Helsinki și apoi la cea din Stockholm. "Cronica", care de fapt este mai mult un fel de jurnal ținut de consilierul George Duca, redă cite odată cu humor, altă dată cu seriozitate și cîteodată cu "întepături" lumea pe care a cunoscut-o din copilărie și pînă la vîrsta de 45 ani (G.I. Duca e născut în 1905). Cronica este înbibată cu "mondentăți", de elogii pentru anumite personaje politice, de unele aprecieri privind lumea în care a trăit, precum și de unele stigmatizări. Trebuie avut în vedere, ca orizontul politic, în "Cronicile" lui I.G. Duca se referă la diverse personaje politice din țară de prin anii 1918-1945. Pentru istoricii de mîine un document ce le va servi pentru a situa anumite momente și întimplări politice sau nu - descrise de I.G. Duca. O lucrare care merită să fie citită și pe care o recomandăm. Comenzile se pot face la editura John Dumitru, Siegfriedstr. 3, 8000 München - 40 RFG. Fiecare volum costă 50 de DM. R.T.

INSTIINTARE

Duminica 24 februarie 1985, Msgr George Cosma, rectorul Misiunii Române Unite, împreună cu Părintele Petre Gherman, au oficiat în capela Misiunii din rue Ribéra la Paris, un serviciu religios cu ocazia împlinirii a o sută de ani de la nasterea carturarului blăjan Ion Pop-Câmpeanu (14 februarie 1885 - 18 decembrie 1961). Preot, profesor de științele naturale, botanist cunoscut și apreciat în lumea științifică românească, Ion Pop-Câmpeanu a fost timp îndelungat și pînă în preajma ultimului razboi mondial, director al Liceului "Șf. Vasile" și al Grădinii botanice din Blaj, administrator arhidiecezan al școlilor din Mica Roma și al ziarului "Unirea", organ oficial al Eisericii Unite și - în plus - gazetar, director al săptăminalului "Unirea Poporului" și al bine cunoscutului "Calendar de la Blaj".

IN SECOLUL LUMINILOR STINSE

Este titlul cărții semnată de Radu Budisteanu (scrisă în limba franceză) care a apărut în editura "Carnati" din Madrid

insemnări insemnări

TREIZECI SI CINCI DE ANI DE EXIL ROMANESC

de René THEO

(Vezi inceputul in N°805)

Pentru ca cititorii să înțeleagă cele ce vor urma, vom deschide o paranteză privind mișcarea de rezistență din țară, între anii 1948 - 53 - 54. Această acțiune de rezistență nu era coordonată de nici-un comandament unificat, ci se manifesta atât la București cât și în orașele de provincie mai mari, în munții Carpați, pînă la Neamțu, în Bucovina, în Transilvania și în Moldova. Printre cei ce luaseră drumul rezistenței împotriva regimului instaurat de Moscova, se găseau elemente național-tărăniste, liberale, socialiști de ai lui Titel Petrescu, legionari și chiar, da, comuniști, care nu erau de acord cu metodele sălbătice aplicate de PCR. Printre principalele acțiuni duse de această rezistență română (prima apărută într-o țară ce a fost vîndută Moscovei de către Churchill și Compania) notăm pipe-lineuri Ploesti-Odesa, incendierea depozitului CFR-Grivița, incendierea gărilor din Ploesti, Craiova, Copșa Mică, sabotarea materialului industrial a fabricii de textile Dîmbovița. La 13 Ianuarie 1949, PCR publică un decret-lege, prin care sunt condamnați la moarte, toți autorii sabotajelor și cei ce luptă în rezistență. Aceasta dispersată rezistență avea diverse denumiri, ca : "Sumanele Negre", "Dihor", "Vlad Ţepeș", "Organizatia T", "Valurile Dunării", etc. In 1953 armata sovietică a anihilat totalmente această unică rezistență română. Lupta bravilor eroi anonimi și cunoscute figuri legendare cum a fost Colonelul Uța, a durat 5 ani! In timp ce reprezentanții partidelor politice istorice ce s-au constituit în exil, după cum am aratat în trecut, în Consiliul Partidelor în Exil și Comitetul Național Român, si-au dat seama că orice ajutorare a acestei rezistențe era quasi-imposibilă, întrucît Europa nu se mai găsea în stare de razboi, ca să aibe urmări benefice. Iată însă că Horia Sima, șeful de pe atunci a Gărzii de Fier, datorită unor complicități cu unele din forțele armatelor americane staționate în Europa, recrutează tineri din mișcarea sa, care au fost deținuți în lagăre germane și apoi în cele americane, pentru a-i parașuta în țară spre a veni în ajutorul rezistenței. Acești tineri, între 20-26 ani erau instruiți între anii 1950-1951, într-o bază americană din Longjumeau din Franța. Timp de 6-8 luni ei învățau manipularea unui post de radio-transmisie; întrebuințarea armelor automate, a grenadelor, luînd lecții de parașutare. De la Longjumeau candidații lui Horia Sima erau transportați cu avionul în Grecia de unde avioane americane B.12 îi luau în primire și îi parașutau în țară. Numai că, din motive necunoscute pînă astăzi, de fiecare dată acești parașutați, erau arestați imediat după ce aterizau. Ultima parașutare în România a avut loc la 18 Octombrie 1951 și era compusă din C.Saplacan, Puiu Ilie, Vilhem Spinder și Mathias Bohn. Arestați patru ore după aterizarea lor, la 26 Decembrie 1951, au fost judecați, condamnați la moarte și executați. A fost ultima parașutare în țară organizată de Garda de Fier, întrucît americanii au refuzat să continue acest periculos joc de masacru. Refugiații români din Toronto-Canada au constituit o asociație care a fost denumită "Mihai Viteazul". Cotidianul francez "Ce Matin - Le Pays" publica în luna Decembrie 1950, o serie de reportaje semnate de René Théo, sub titlul

"România în ghărele comunismului". La Biserica Ortodoxă Română din Philadelphia în Mai 1952, este hirotonisit Episcop Valerian Viorel Trifa. In cei 35 ani de exil am avut de înregistrat numai două cazuri în care români găsindu-se în refugiu, au fost traduși în fata instanțelor penale, sub acuzația de spionaj în favoarea regimului comunist din țară. Primul caz'a fost cel a lui Paul Lahovary din Stockholm - Suedia, care în primăvara anului 1955 a fost condamnat la 18 ani de închisoare. Al doilea caz a fost înregistrat după 11 ani, în Decembrie 1967 la Paris cînd Curtea Securității Statului din Franța a condamnat la 3 ani închisoare, pe Alexandrina Sanda Banta - divorțată Nadane, în vîrstă de 48 ani. Este adevărat că în septembrie 1951, este arestat la Paris, un student român, care ceruse refugiul, anume Iancu Moscu și care a fost în cele din urmă expulzat. E adevărat ca avocatul Mihai Stănescu, care se dădea drept refugiat politic în RFG a părăsit Germania în Iunie 1958, cînd a fost descoperit că era un agent al spionajului comunist român. E adevărat că un Tonegaru a fost anchetat în RFG în Ianuarie 1957 și că în afacerea Caraman de la Paris a fost anchetat și Virgil Veniamin recent decedat. Dar nici unul din cei mai sus pomeniți nu au fost traduși în fața justiției, în afară de Lahovary și Sanda Banta, care erau refugiați politici. In Ianuarie 1952 Alex. Crețeanu publica în "Journal of Central European Affaires" din New York, cum au decurs negocierile din Cairo în 1944 privind semnarea armistițiului. Aceste destăinuiri sunt făcute publice pentru prima oară punîndu se capăt diferitelor zvonuri care circulau. In 1952 este reactivat la Paris sub președenția generalului Chambre, asociația "Poftim", în care se găseau grupați foști membri ai misiunii militare franceze în România și a celor decedați în timpul primului razboi mondial și care făceau parte din misiunea generalului Berthelot. Această Asociație și-a întrerupt activitatea în timpul celui de al doilea razboi mondial. In campania sa electorală, în calitate de candidat la Președenția Statelor Unite generalul Eisenhower în primul său mesaj adresat poporului american la 11 Iulie 1952, vorbind de țările "abandonate Rusiei Sovietice" nu pomenește de România, Ungăria și Bulgaria. Dl. Georges Serdici, care pe vremea aceea se afla la Stockholm, a trimis un energic protest generalului Eisenhower, la 18 Iulie 1952, în care subliniază ca omiterea României ce a fost "abandonată URSS-ului" este o crimă, întrucît România prin actul de la 23 August 1944 a adus inegalabile servicii aliaților României din totdeauna: America, Anglia și Franța. La acest protest, făcut public de presa americană, generalul Eisenhower la 25 Iulie 1952, răspunde "că regretă că a omis pomnirea României, printre țările abandonate URSS-ului", și că în viitoarele sale cuvîntări electorale va ține seama de cele comunicate de Dl.G.Serdici. In 1952 ia ființă la Paris, din inițiativa avocatului de la Curte, V.V.Stanciu, "Societatea Internațională de profilaxie criminală", a cărui secretar general V.V.Stanciu a rămas pînă astăzi. Cu enorme sacrificii materiale, el a făcut să apară și un buletin a Societății, din care făceau parte somitățile barourilor din lumea liberă. In 1953 Societatea obține titlul de "Organ consultativ pe lângă ONU". Timp de peste 35 ani V.V.Stanciu a ținut conferințe, simpozioane, mitinguri, atât la Paris cît și în alte capitale din lume, privind criminalitatea univ. www.arpiv.ro

(urmarea în pag. 5)

(urmare din pag. 4)
ri în lumea juridică internațională. În Ianuarie 1965, Societatea germană de criminologie îi remite, în cadrul unei recepții oficiale la Frankfurt, medalia de aur "Cesare Becaria". În noiembrie 1968, centrul de cercetări științifice din capitala Franței publică lucrarea lui V.V.Stanciu "Criminalitatea la Paris", lucrare care a devenit unul din titlurile de referință pentru francezi. Din inițiativa lui "Free Europe Committe" ia ființă la Strasbourg, în 1955, "Colegiul Europei Libere". Acest colegiu este frecventat de tinerii aflați în exil originari din țările care au căzut sub dominație comunistă. Acestora li se acordă o bursă pe tot timpul anului școlar. Cu această ocazie au loc conferințe asupra Europei Centrale și Orientale. Un mare număr de români au fost bursierii acestui Colegiu. În Iunie 1952 Presedintele Truman, primind o delegație a "Uniunii și Ligii Românilor din America și Canada", declara: "mai de vreme sau mai târziu cei ce s-au făcut vinovați de arestări arbitrare în România vor fi pedeșpiti!". În Ianuarie 1953 ia ființă la Paris "Alianța Ziaristilor și Publiciștilor Români în Exil" compusă din foști directori de cotidiane și reporteri din țară: Martin Economu (fost director al cotidianului "Finanțe și Industrie", suprimat în iunie 1947, după ce plecase din țară cu soția, Camil Ring fost coproprietar și director la "Semnalul", suprimat în 1948 și care a fost obligat să plece clandestin din țară. Alex. Vișan, directorul cotidianului "Era Nouă", ziar suprimat în 1948 și el plecat din țară în acelaș an. René Theo, reporter la cotidianul "Fapta", suprimat în Ianuarie 1948 după ce directorul Mircea Damian a fost arestat (acesta decedat după un scurt timp). René Theo cu soția au putut părăsi țara în Octombrie 1947, cu un fals pașaport al unei țări aliate în război împotriva Axei. Ion Velicu, reporter la "Curentul" lui Șeicaru, care părăsise România înainte ca armata nazistă să capituleze. Ion Velicu a părăsit clandestin România în 1948 și după o scurtă ședere la Paris a emigrat în Statele Unite, unde a și decedat. (Urmarea în N°811)

ZIARUL "ECOURI ROMANEȘTI" DIN CANADA

si-a încetat apariția

Ziarul "Ecuri Românești" oficiosul Asociației Române Culturale Ontario "ARCO", după 10 ani de apariție regulată și-a încetat brusc apariția - fără nici-o explicație - ceea ce ne face să bănuim că între redactor, C.A.Baranga și comitetul "ARCO" s-a ivit vreo neînțelegere de ordin financiar, ori poate și privind conținutul gazetei. Este de dorit o lămurire oficială care să fie adusă la cunoștința opiniei publice. R.M.

NOTA

În ziua de 3.03.85 a avut loc la Bochum un serviciu divin unit oficiat de preotul Caiatar. A urmat o masă comună și referatele: Dnei. Ionescu despre obiceiurile și folclorul din perioada de primăvară și Paști, la români - și al Dl. Mircea Vlad despre: Instaurarea forțată a guvernului P.Groza la 6 Martie 1945. Serviciul divin de Paști și Înviere va avea loc în seara de 13 Aprilie 1985.

Redacția B.I.R.E nu împărtășește tordeama ideile și opiniile semnatarilor articolelor apărute. De asemenea făcând răspund autorii lor.

Cu sediul în Germania Federală a ținut Adunarea Generală pe 1984

La 2 și 3 Martie 1985 s-a ținut la Königstein-Taunus, Adunarea Generală anuală a Asociației Internaționale pentru apărarea Drepturilor Omului din Republica Federală Germania, cu sediul în Frankfurt/Main. Au fost prezenți peste 500 de persoane, printre care și delegații secțiilor Asociației din: Statele Unite ale Americii, Anglia, Franța, Elveția, Austria, Spania și alte țări. Lucrările au fost deschise și conduse de către președintele Asociației domnul doctor Reinhard Gnauch. S-au citit mesaje de salut transmise de guvernul de la Bonn, guvernul de la Washington, Organizația ONU pentru Drepturile Omului, Landul Hessen, primarul orașului Frankfurt/Main și a altor organizații și conducători din lumea liberă. După 13 ani de activitate, dările de seamă pe 1984, prezentate de către domnii Agrusow și Müller au arătat rezultate foarte apreciate. Se menționează printre altele: 1) prezența în sală a unor foști deținuți politici din Republica Democrată Germană și Uniunea Sovietică, condamnați pentru opiniile lor democratice și liberale, scoși din închisori datorită acțiunilor întreprinse de Asociația din Frankfurt. 2) În 1984 au fost înregistrate 2200 de cazuri, din care 109 în România, de încălcare a Drepturilor Omului. S-au menționat persecuțiile și condamnările la care au fost supuși: doctorul Galalaeing, Radu Filipescu, Dragoș Oloieru, Dumitru Mircescu, Ana Nemeș, Dorel Cataramă, precum și cetățeni români aparținând minorităților conlocuitoare germană și maghiară. În cadrul secției române au fost prezente 30 de persoane, originare din România și reprezentanții conducerii Asociației. Domnul Emil Calineata a prezentat informațiile referitoare la activitățile depuse în 1984, pentru apărarea Drepturilor Omului în România. Așa cum arăta și Amnesty Internațional, în România la fiecare al 30-lea locuitor este deschis un dosar împotriva celor ce critică sau comentează situația gravă în care a fost ținută țara de regimul totalitar. Sunt peste 700.000 dosare deschise în acest sens. Aprobările pentru plecările în străinătate sunt folosite de organele de Stat pentru a-și exercita metodele de presiune și degradare civică, împotriva celor ce au curajul să facă asemenea cereri. Secția română a fost sezizată de multe asemenea nedreptăți și a acționat prin toate mijloacele de a veni în ajutorul celor în cauză. Domnul profesor Lamm, din partea Conducerii Asociației a dat explicații referitoare la convorbirile avute la București de către dl. Ministrul Ghenscher în Februarie 1985, cu care ocazie acesta a arătat seriozitatea și gravitatea cu care sunt privite în Republica Federală Germania, încălcările Drepturilor Omului din România. În 1985 secția română își va intensifica activitatea de a transmite comunicate de presă prin care opinia publică să fie informată de cele ce se petrec în România. S'a prevăzut o intensificare a colaborării cu postul de radio Europa Liberă. În 1985 se vor întocmi și înainta documentele corespunzătoare referitoare la încălcarea Drepturilor Omului în România, către Conferința de la Ottawa din 7 Mai 1985 și Congresul american care va relua în discuție acordarea clauzei națiunii celei mai favorizate, României. Partea a 2-a a lucrărilor Adunării Generale a dezbatut tema: 10 ani după Helsinki, bilanț și perspective.

Mircea Constantinescu.

**CULTUL ROMANO-CATOLIC IN ROMANIA
SI NUMIREA EPISCOPULUI IOAN ROBU**

de V.V.IONESCU -Essen

Ca urmare a tratativelor duse de Cardinalul Cassaroli, reprezentant al Vaticanului, cu guvernul comunist român, a avut la Roma în ziua de 9 Decembrie 1984 - sfîntirea episcopului romano-catolic Ioan Robu din Iași a căruia jurisdicție se va întinde asupra vechiului regat, cuprinzînd fostele dioceze Iași și București. (vezi Bire No 802.) Astfel ia sfîrșit o lungă dispută de aproape 40 de ani dintre conducerea ateisto-marxistă a R.S.R. și Roma. Monseniorul Ioan Robu a fost directorul Seminarului Teologic Catolic din Iași - pe care l-a condus în mod meritoriu - în ciuda tuturor vicisitudinilor create de regim cu scopul de a îngreua formarea de cadre teologice și preoți. El a urmat în acest post, preotului Friedrich care se pare că a fost ucis de Securitate în baia Seminarului cu cîțiva ani în urmă, simulându-se o rănire gravă prin cadere. Între anii 1972 - 1977 el a făcut studii teologice și doctoratul la Roma. Desigur că misiunea lui nu va fi ușoară, în condițiile de opresiune religioasă care domnesc sub comuniști. Este cunoscut că din anul 1947 cultul romano-catolic din România și în special din vechiul regat a fost greu încercat prin măsurile abuzive ale comuniștilor. Odată cu desființarea la 1 Decembrie 1948 a bisericii unite-greco-catolice, au fost desființate și episcopiile romano-catolice de Iași și București, deasemeni și școlile confesionale ale ordinelor calugărești, mănăstirești și seminarele. Episcopul de Iași din acea vreme, Anton Durcovici a fost evacuat ca simplu preot la Catedrala Sf. Iosif din București, ceea ce mai târziu a fost arestat la cimitirul Belu, în drum spre Popești-Leordeni unde trebuia să binecuvînteze copiii, datorită unui denunț. A murit în închisoare la Sighet împreună cu alți preoți catolici. Fostul Episcop de București A. Cisar a murit prin 1950 în patul său, dar a fost caterisit de Roma, deoarece căzuse sub influența preotului securist Andrei Horn (care și-a luat apoi numele de Andrei Despina). La fel s-a întâmplat și cu unul din urmașii Monseniorului Traian Iovanelli. Andrei Despina a fost numit de Ministerul Cultelor ca paroh și politruc la Catedrala Sf. Iosif din București, apoi a fost asasinat de Securitate (și aruncat din tren la Predeal). Episcopia de București a rămas să fie condusă în secret de preoți imputerniciți de Vatican cu prerogative de episcop (episcopi clandestini cum i-a numit Securitatea). Aceștia au fost: Monseniorul Josef Schubert, urmat de preoții: Pojar Balteiser, Heider, Menges, Duma etc. care până la urmă au fost denunțați și arestați de Securitate unul după altul. Unii au murit în bătai și chinuri în închisorile comuniste, alții au fost cumpărați cu bani grei, fie de biserica romano-catolică din Apus, fie de către rude, după ce au ispășit între 12-16 ani de închisoare. Cei ce au împărțit cu ei rigorile detenției comuniste au fost impresionați de dărzenia acestor oameni, spre deosebire de atitudinea unor preoți ortodocși care în multe împrejurări au lăsat de dorit. Toate acestea s-au petrecut sub privirile neputincioase ale nunțului papal O'Hara și a ajutorului său Guido de Mestri. Fost nunțiu papal nu de mult la Bonn. În felul acesta s-a creat de către comuniști o ierarhie de preoți romano-catolici aserviți regimului cum a fost susnumitul Andrei Despina, însoțit de Vasile Begu (decedat în RFG) fost consilier în Ministerul Cultelor, pentru Cultul Romano-Catolic, sub oblăduirea tovarășului Dogaru și nu mai puțin Mons. Augustin nu de mult decedat. Pentru ultimul s-a dat o luptă acerbă între

de către Vatican, ca episcop de București și între Biserica Catolică care a refuzat. Monseniorul Augustin a fost și deputat în Marea Adunare Națională. A rezultat deci o disensiune în rîndurile clerului catolic. O mică parte s-a aliniat regimului - acumulând posturi și profituri - iar cealaltă parte a rămas credincioasă Papei și virtuților creștine. Cei din urmă au avut o viață grea. Au fost evacuați în parohii îndepărtate, în Moldova sau Bucovina și lăsați în voia soartei. Dacă voiau să-și păstreze parohia li se cerea un tribut în bani sau produse naturale, de către colegii lor ce ocupau posturi sau aveau influență la București la tovarășul Dogaru. Altminteri își pierdeau atît parohia cît și bruma ce o adunau din mila credincioșilor. Se cunosc turneele de strîngerea haraciului făcute de 2-3 ori pe an cu mașina Ministerului de către așa zisul preot Vasile Begu pe atunci Consilier ministerial și șef de cadre. Este interesant de știut că acest Vasile Begu a reușit să se evacueze prin 1973 în R.F.G. și să care de la ultima parohie (pe care o ocupa onorific) din Popești-Leordeni, nu numai obiecte de valoare de cult, ci chiar colecția de tablouri a predecesorului său prelatul Müller, fost bun prieten cu pictorul Schweizer-Cumpăna, plus candelabru mare al bisericii. A murit de beție, diabet și ciroză, la Wladskui, după ce o viață întreagă a necinstit misiunea de preot. În Moldova se mai găsesc și astăzi mulți preoți surghiuniți sau schingiuiți de Securitate, ca preotul Demeter, care a avut neașteptata idee să facă ore de catechism cu tineretul catolic din București Noi. A fost bătut de sbirii comunisti până i s'a rupt coloana vertebrală și a rămas pentru tot restul vieții paralizat. În anii din urmă tovarășii s'au mai îmblinzit puțin, așa ca Monseniorul Pleasca (nu de mult decedat) episcop clandestin de Iași, a reușit să obțină redeschiderea Seminarului Teologic Catolic din Iași. În prezent mai există în România următoarele dioceze păstorite de episcopi sau preoți imputerniciți de Vatican: 1) Alba-Iulia - episcopia ungurească condusă de episcopul Jacob Antal - urmașul celebrului sovunist Marton Aron. 2) Banat-Timișoara condusă de preotul Eugen Krruter. 3) Satu-Mare condusă de preotul Eugen Dascal (român). 4) Oradea condusă de preotul A. Hossu. Aceste episcopii de dincolo de munți au fost mai puțin lovite de măsurile represive comuniste, și spre deosebire de români, catolicii-unguri n'au avut nici un fel de neplăceri. Într-o publicație din exil s'a scris ca Ioan Robu este primul episcop catolic român de Iași. Probabil ca cei ce au scris aceasta n'au știut ca unchiul sau Mihai Robu a fost episcop de Iași între 1927-1944, iar Monseniorul Petre Pleasca din Oituz a girat acest post până la moartea sa în 1979, fiind confirmat de Vatican ca episcop virtual al unui episcopat dispărut din Mauritania și deci avînd drepturi de episcop. În condițiile date, misiunea noului Episcop Ioan Robu pare să fie deosebit de dificilă. Să sperăm că Dumnezeu îl va ajuta. P.S. De un lucru nu s-a vorbit la Roma, sau a fost intenționat trecut sub tăcere; și anume despre biserica Greco-Catolică unită. Desființarea ei în 1948 de către comuniști să fie oare pecetluită acum și de Vatican? Oare n'ar fi fost normal ca în tratativele duse de Cardinalul Cassaroli la București să fie inclus și acest punct? Mai ales că numărul credincioșilor uniți este de peste 1 milion, deci mai mare decît al românilor romano-catolici. Oare părăsirea bisericii unite de către Vatican să fi fost prețul cerut de comuniști pentru acceptiunea dată episcopului Ioan Robu? Cu ce se ocupă Congregația Orientală de la Roma?

STIRI • FAPTE • COMENTARIU

O REVISTA A PRESEI GERMANE IN PROBLEMELE CARE NE INTERESEAZA

Ianuarie-februarie 1985

Nu este glumă, ci acum încep chiar forurile oficiale din West să vadă că e serios. Până acum s'a bagatelizat activitatea serviciilor secrete ale țărilor est europene, centralizate și dirijate de ambasadele sovietice, dar cazurile concrete se înmulțesc în ultimul timp. În Germania cel puțin, politicienii, din dorința de a nu deteriora relațiile economice cu România sunt foarte îngăduitori cu abaterile tovarășilor din codul bunelor maniere. Și aceștia o știu și-și permit din ce în ce mai multe evaziuni. Cazul celor cinci "diplomați" RSR a fost recent publicat în BIRE ca și infiltrarea Cercului Democrat. În ultimul timp presa și radioul insistă foarte mult în numeroase reportaje asupra celor care fac deseori călătorii în țările din Est ca și asupra studenților care studiază acolo. Se pretinde ca roarte mulți sunt ademeniți de Securitate prin diferite avantaje de ordin material spre a deveni informatori. Desigur că sunt unii care refuză de la început colaborarea, dar mulți se prind în lat. Nici securiștii nu lucrează la voia întâmplării, ei își aleg victimele, pe baza unor informații minuoțioase. Multă lume s-a întrebat de ce pentru o călătorie în Est trebuie iesc completate formulare de viză foarte amănunțite, în vreme ce pentru o călătorie în Vest formalitățile sunt mult mai simple. Explicația constă în faptul că tocmai din aceste formulare Securitatea își extrage elementele necesare pentru a vedea părțile slabe ale solicitatorului și a-l racola. Ajuns la locul de destinație respectivul turist este așteptat de un securist documentat care știe ce să-i propună. Se caută în special tineret, studenți, fie cei ce studiază în România, fie cei ce studiază în Germania și se duc să-și viziteze rudele în Est. O activitate deosebit de intensă în acest sens o desfășoară D.D.R.-ul și R.S.R.-ul. Se cunosc cazuri în care unor studenți germani li s'au plătit cheltuielile și întreținerea, pe tot timpul studiilor de către serviciile secrete din Est. Contractul a fost cu ocazia unor vizite la rude în Est, unde se știa precis că respectivii au greutăți materiale. Dacă după terminarea studiilor respectivii ajung în întreprinderi interesante pentru tovarăși - cu atât mai bine. Sistemul nu e recent, el funcționează de zeci de ani. De pildă cunoscutul inginer spion de la fabrica Messerschmidt-Belcow - din München a fost racolat acum cca. 20 de ani - în timpul studiilor în Berlin. În RSR. se mai poate pune și o vorbă bună la profesor pentru a nu avea emoții la examene. În orice caz dacă are cineva curiozitatea să studieze carnetele de note ale acelor odrasle care studiază în RSR - va vedea de la început ca ele sunt excepționale. Cei care au studiat acolo înainte de Era ceaușistă, ar putea muri de necaz, fiindcă nici în vis nu-și puteau imagina că vor căpăta așa ceva. Dar e mult de atunci, și în vremurile acelea, nici țigările străine, nici obiectele de lux nu aveau așa mare valoare, se găseau la orice colț de stradă. În afară de acestea, tranzistoarele, calculatoarele și securitatea nu se inventaseră încă. Pentru colegii arabi e ceva mai greu. Pe ei îi costă (că au de unde) cam 1000 (una mie) dolari examenul, pe cont în Elveția. Un alt aspect din paleta colaborării multilaterale dintre Est și Vest - este faptul că Germania cumpără cu bani grei - atât din D.D.R. cât și din RSR - marfă omenească pe care nu are voie să o aleagă. Prețul pe cap a crescut, dar nu și calitatea.

Astfel ca să nu mai fie de mirare ca Germania de West a fost invadată pe această cale de un număr mare de răufacatori excroci și criminali de drept comun, din mijlocul cărora nu lipsesc nici elemente subversive cu misiuni speciale. Ceva mai mult, atentatul comis nu de mult la München de teroriștii roșii, a făcut să creadă pe anchetatori, că aceștia lucrează sub ordinele unei centrale europene și că dispuneau de informații furnizate de serviciile secrete din Est.

V.V.I.

Toronto - GRAVELE DECLARAȚII ALE DLUI HALEVI

Pe baza fișelor secrete, devenite publice, întocmite între anii 1950-1954 de către FBI CIA și "Comisia pentru persoane deplasate", se arată ca 12 români cunoscuți pentru activitate intensă legionară, implicați în organizarea rebeliunii ce a avut loc în anul 1941 la București, când s-au comis atrocități și crime împotriva unui număr de 6.000 evrei au obținut viza de ședere în Canada. Reședințele acestora: 4 la Toronto, 6 în diferite localități din Provincia Ontario și 2 la Montreal - Quebec. Între aceștia sunt citați preoții: Tănase T. Nicolae mort în anul 1983 din cauza unui accident de automobil, G. Preda din Hamilton și I. Cicala din Windsor. Dl. Halevi a mai declarat că la Biserica ortodoxă română, "Sfântul Gheorghe" din Toronto se țin regulat ședințe legionare, ceea ce a produs comitetului și enoriașilor consternare și mîhnire. A fost convocată o ședință de comitet și ulterior o conferință de presă la care s-a accentuat că în trecut nu au fost și nici în prezent nu au loc adunări legionare la biserică sau în dependențele imobilului. Doamna Maria de Mintici, vice-președintă a comitetului parohial a declarat corespondentului ziarului SUN că G. Halevi a făcut comunicări "iresponsabile și naive". Defunctul preot Tănase T. Nicolae care a servit în ultimii 2 ani la Biserica noastră, a dezmințit, totdeauna că ar fi avut vreă legatură cu crime de război. De altfel, nu cred ca între enoriași e cineva care să se fi făcut vinovat de uciderea ori rănirea evreilor căci dacă am fi avut uci-gași în congregația noastră "fiți absolut sigur, ca ar fi fost imediat eliminați" - a încheiat convorbirea Dna Mintici cu Dl. Aua Golumbek, redactorul ziarului popular și foarte răspîndit SUN din Toronto. Întrebat Dl. Halevi, a răspuns că nu își va cere scuze și nu va retrage nimic din acuzațiile sale. Cum Dl. Halevi posedă fotocopii după actele oficiale americane, s-ar putea ca agentul american să fie vinovat de transmiterea informației greșite că la pogromul din anul 1941 au fost uciși la București 6.000 evrei. Despre rest, să răspundă cei vizati.

COMENTARIUL NOSTRU

Raul MARIAN

BIRE care e cunoscut pentru poziția sa - în virtutea adevărului, ține să menționeze următoarele: 1/ Numărul evreilor masacrați în zilele rebeliunii legionare la București este de 134; 2/ Preoții G. Preda și I. Cicală au emigrat mai de mult din Canada în USA.

SE FURA LAPTELE

La Întreprinderea Industriei laptelui Ilfov au fost delapidate în numai 2 luni cantități de lapte în valoare de 159.247 lei.

O SOLUȚIE INGENIOASĂ

La Cooperativa agricolă din Hagiști - Ilfov au fost arse pe loc pazele rămase pe câmp (pe 137 de hectare) ca să nu mai fie bato-tate.

STIRI • FAPTE • COMENTARII

SCRISOAREA UNUI INGINER ROMAN

(fragmente)

Ani de zile, poporul nostru a trăit sub imperiul unei necesități sociale foarte scăzute, cultivată în mod conștient de niște incoștienți. Noi, mai ales în așa-numită epocă a "anilor lumină" ne mulțumim să avem pâine, chiar dacă e tare sau mucegăită, să avem carne, chiar dacă e grasă, cu mult os sau eventual alterată; să avem lapte, chiar dacă e lungit cu apă sau conține agenți patogeni; să intrăm în locuința nouă, chiar dacă nu e complet terminată; să acceptăm să mergem pe jos la serviciu din lipsă de combustibil pentru mijloacele de transport în comun; să acceptăm condiții neigienice pentru copii noștri în creșe și grădinițe; să acceptăm să fim serviți sub orice critică de către ospătarii din restaurante; să ni se vorbească de sus și discriminator de către personalul din hoteluri, să bem vinuri proaste și bere alterată, să călătorim în trenuri murdare și neîncălzite, să îmbrăcăm haine demodate, să avem telefoane care se deranjează mereu, să ne bucurăm când putem cumpăra încălțăminte sau confecții refuzate la export, să acceptăm o literatură falsificată de ideologie, pierdută în haosul demagogic și obsedată de inventarea unei noi istorii; să acceptăm kilometrii de filme politizate și să ascultăm până la intoxicare așa-zisa "muzică nouă" din cenaclul Flacăra. Adăugăm lipsa cronică a medicamentelor, cinismul cu care suntem izgoniți din hotelurile de pe litoral când vine "valuta" sau câte-o "legumă" de partid. În sfârșit, nu există domeniu al vieții noastre materiale și spirituale, în România de azi, care să nu fie degradat, de care să nu ne fie rușine. Și în tot acest timp, noi trebuie să scandăm lozinci spre proslăvirea lui Ceaușescu și a familiei sale, călcând prin glodul străzilor desfundate, căzând prin gurile de canal descoperite și nesemnificate, pășind cu toții, cei 23 de milioane de cetățeni ai României socialiste, prin beznă fizică și spirituală a socialismului multilateral dezvoltat. Ne-am însușit cu toții dictonul lui Lenin, conform căruia comunismul înseamnă "socialism plus electrificare". Socialismul este prezent, îl simțim prin toți porii, o știm chiar și din denumirea noului bulevard în curs de dezvoltare pe mormântul Căii Rahovei și a străzii Uranus. Dar unde o fi oare electrificarea? În lacurile de acumulare aproape secate, în lignitul inferior de suprafață și de proastă calitate exploatat prin munca patriotică, în petrolul și gazele naturale, irosite de ani de zile în produse chimice de proastă calitate, fabricate în cantități uriase și inutile? Sau poate că noi, specialiștii de rînd, care plătim zilnic toate oalele sparte ale indicațiilor prețioase, nu suntem la curent cu ultimele preocupări în materie de energie "polimerică" ale doctorului honoris - citește eroris-cauza? Sau poate conducătorul partidului și statului crede că discursurile sale, în afară de indiferență, plictis și uneori somn, produc chiar și energie electrică? - Un inginer român -

DECESE IN TARA

Sculptor Livius Mihalcea, căpitan (r) Pantelimon M. actorul C. Băltărețu, ing. Grigore V., colonel (r) N. Teusdea, Ruxandra Dima, farm. E. Lăzărescu, ing. Dan Cruceanu, col. (r) V. Popescu, prof. Al. Ghenovici, dr. Dtru Lica Constantinescu, prof. C-ta Popa, prof. dr. doc. Petre Brînzei, av. Remus Boeru, prof. Stefania Leontescu-Ceașel, lt. col. (r) Stamatiu Al., ing. Mircea Davidescu, col. (r) Vasile Petre, inv. Gh. Voinea

DEZVALUIRILE UNUI GRUP DE TEHNICIENI DIN JUDETUL TIMIS

Un inginer care a luat o manșă de porumb a fost condamnat la 1 an închisoare. Pentru furtul a 10 kg. de porumb, condamnarea este de trei ani. Directorul Ion Rôșca de la trustul I.A.S. Timiș duce pe orice "hoț" (care "fură" o mină de porumb fiindcă n-are ce mânca) în fața secretarului de partid: Pacoste (nume predestinat). Oamenii se întreabă cum are directorul Ion Rôșca 2 vile în Timișoara, dacă el n-a furat? Dintr-un salariu cinstit acest lucru nu este posibil.

LA MOARTEA LUI TOMA CAMPEANU

de C-tin MARES

Intr'un Paris pe care l-a îndrăgît, gîndindu-se cu dor la București, a murit în urma unui atac de inimă, Toma Câmpăneanu. Din cei 68 de ani cîți i-a fost dat să trăiască, ultimii i-a petrecut în exil. Mai bine spus, nu i-a petrecut ci i-a trecut. Toma Câmpăneanu a făcut parte din acea elită a generației sale, care după 23 August 1944 s-a simțit obligată ca în bibliotecă, în cercuri de studii și în demonstrații de stradă să apere ideea de libertate și doctrina liberală. Calitățile sale l-au impus ca fruntaș în tineretul național liberal, din cadrul partidului prezidat de Dinu Brătianu. Prezent la toate acțiunile majore ale anilor 1944-1947, Toma Câmpăneanu s-a impus tuturor celor ce l-au cunoscut. Om, avea defectele sale, dar cui îi este dat să fie lipsit de ele? Cînd în 1945 se rupe dizidența liberală pentru a forma un mic partid de oportuniști, condus de Gheorghe Tătărescu și care avea să intre cu reprezentanți de frunte în guvernul Petru Groza instaurat de Vișinski la 6 Martie, lui Toma Câmpăneanu ca și altor tineri de frunte ai partidului liberal i se fac propuneri atrăgătoare de participare la dizidență, participare ce ar fi fost răsplătită cu funcții și remunerații. Propunerilor le este opus un refuz net. Cîțiva ani după aceasta, în cohorta imensă a celor ce au luat drumul închisorilor și lagărelor de muncă forțată, li s-a alăturat și Toma Câmpăneanu. Înainte de a ajunge la Canal, în cîteva luni de ancheta din vara anului 1952 la Ghencea, a dovedit curaj, statornicie, a refuzat să abjure sau să pună pe umerii altora, răspunderea actelor sale. A fost liberat după 2 ani și jumătate de detenție și muncă în lagăre. Mai tîrziu a luat, ca și alții, drumul exilului, un exil pe care și-l imagina de scurtă durată și mai bogat în împliniri. A-acei care l-au cunoscut vor regreta, printre altele, și faptul că un om care citise așa de mult, cu un talent oratoric de anvergură și o capacitate de prelucrare și sinteză cu totul deosebită, nu a lăsat scris aproape nimic, lipsind astfel viitorul de posibilitatea de a-l așeza la locul cuvenit. Poate, doar ziua cînd dădusele ministerului de interne vor fi de publică cercetare, să fie mai bine cunoscută viața și personalitatea lui Toma Câmpăneanu, a cărui apariție în lumea politică românească s-a făcut, poate, prea tîrziu și a cărui dispariție din viața, s-a făcut sigur, prea devreme.

LA TORONTO

Asociația Culturală Română "Carpați" din Toronto a întocmit formele legale pentru înregistrare. Actul constituirii semnat de 30 persoane. Menționăm că în această formație nouă, sunt primiți totuși românii fără a se face vreo discriminare din cauza religiei sau a originii etnice. Inițiatorii doresc să activeze democratic și să impună o atitudine românească apolitică. Viitorul ne va arăta în ce măsură acești bine intenționați compatrioți vor reuși în acțiunea lor. Corespondent.

NORME DE IGIENA ALIMENTARA NERESPECTATE

Autocamionul - duba 24-B-357 al Intreprinderii de panificație "23 August" a transportat pâine avînd podeaua și navetele pline de praf și noroi. Pâinea este și așa de nemîncat, dar amestecată cu praf și noroi...! Unitatea de "Legume și fructe" nr.236 din Calea Victoriei nr.26, aparținînd de I.L.F.Berceni a vîndut mere putrede, lovite și murdare de noroi. Ce să mai sounem de cartofi, morcovi și ceapă ?

BOALA COMERTULUI COMUNIST ROMAN

Unul din simptomele cele mai acute este do-situl mărții și vînzarea ei p sub mîna.Ul-tima operațiune mai importantă și cunoscută este aceia de la magazinul cu autoservire din str.Mihai Eminescu nr.100 , unde 6.000 kg. de făină de calitate superioară fusese "păstrată" pentru niște clienți mai simandi-coși.

UN NOU PALAT DE JUSTITIE LA BUCURESTI

Să pare că va fi construit pe locul unde se găsea biserica Văcărești. In vechiul și fru-mosul Palat de Justiție de pa malul Dîmbo-viței s-ar face un muzeu.

ARHITECTII PROIECTANTI PUSI LA GREA.CUMPARANA

Obligați să întocmească planurile pentru dis-trugerile ordonate de Ceaușescu, arhitecții proiectanți din București se străduiesc să selveze, ce se mai poate salva. Așa se face ca Institutul Proiect-București a găsit so-luții pentru evitarea darîmării parțiale a Mîhăstirii Antim fără a afecta cu ceva con-struirea viitoarei Căi a Victoriei Socialis-mului, dorită de Ceaușescu. Cu toate acestea, conducerea Primăriei din București, în frun-te cu Gh.Pană n-a prezentat proiectele res-pective lui Ceaușescu de frică să nu-l supe-re pe dictator.

"GASELNITE" ROMANEȘTI

Un bucureștean a anunțat că are de vînzare un frigider extraordinar, compus din cameră, bucătărie, holl și balcon. Indicații de fun-ctionare : nu trebuie deschise ferestrele, ca să nu răcească trecătorii.

"BULEVARDUL NEBUNILOR", CARTIERUL "BEIRUT II" SI "CEAUSIMA" DIN BUCURESTI

Bulevardul Victoriei Socialismului pleacă din Piața Unirii pe o arteră de 100 m. lă-țime. Dar bucureștenii îl numesc deja, de-mult "bulevardul nebunilor", iar cartierul este numit datorită demolărilor, "Beirut II" sau "Ceașima", prin analogie cu Hiroșima.

IN 1853 KARL MARX SCRIA :

Că "de la Petru cel Mare frontiera rusă a înaintat către Berlin, Dresda și Viena cu 700 de mile, către Constantinopol cu 500 de mile, către Stockholm cu 650 de mile și către Teheran cu o mie de mile." In ultimii 60 de ani imperialismul rusesc s-a întins și mai mult, mușcind din țara noastră, ca și din țările vecine. Ultimele lui cuceriri : Afganistanul și infiltrațiile din Asia, Afri-ca și America Centrală.

A DISPARUT PROF NICOLAE STOIA

Profesorul Nicolae Stoia din Timișoara a dis-părut de mai bine de 9 luni. El a publicat la începutul verii 1984 în samizdat, o carte intitulată "Adevărul", în care descrie tot ce a înăur-t și îndură poporul român din par-vea comunistilor, a lui Ceaușescu și a Secu-rității. Arestat în iunie 1984, este închis de atunci, fără proces și fără să se mai știe nimic de el.

TICHIA DE MARGARITAR ...A LUI CEAUSESCU

Presa greacă a anunțat că Ceaușescu ar vrea să cumpere yachtul fostului armator grec O-nassis. Asta-i mai lipsea...chelului.

MANIFESTATIE LA PARIS IMPOTRIVA DISTRUGE-RII MONUMENTELOR ISTORICE DIN ROMANIA

"Asociația pentru Protecția Monumentelor Istorică din România" care a luat ființă la Paris, este formată din arhitecți și isto-rici români refugiați în lumea liberă. Per-sonalități franceze au semnat un protest îm-potriva campaniei de nimicire a valorilor culturale românești, protest care va fi înmînat Directorului General al UNESCO. Luni 25 Martie 1985 - începînd de la orele 17 - o manifestație de protest va avea loc în fața sediului UNESCO (Place de Fontenoy)

DESPRE DEMOLAREA BISERICII BAPTISTE DIN ORADEA

Guvernul din București a dat asigurări unei delegații americane, că a 2-a biserică bap-tistă din Oradea nu va fi demolată, pînă cînd credincioșii nu-și vor găsi un alt lo-cal.

CIFRE CARE MINT

Statisticile comuniste au anunțat că numă-rul turiștilor străini care au vizitat Ro-mânia în 1984 ar fi fost de 6 milioane și jumătate. Numai că au uitat să menționeze că toți bulgarii, cehii și ungurii care tr-ec frontiera odată sau de două ori pe sap-tămînă după cumpărături, nu sunt turiști. Oricum, cifra a scăzut cu aproape o jumă-tate de milion de turiști față de 1981.

AU MURIT CU MILE NOII NASCUTI SI BOLNAVII IN STARE FOARTE GRAVA

Din cauza intreruperilor de curent electric din ce în ce mai dese și mai lungi, au murit în România nenumărați noi născuți care aveau nevoie de incubatoare și numeroși bolnavi gr-avi din secțiile de reanimare, care aveau nevoie în permanență de aparate electrice. Personalul medical din România a dat dovadă de mult curaj și competență, pentru a scăpa de la moarte bolnavii lipsiți de ajutorul a-paratelor.

CU CE SE OCUPA ATELIERELE TEATRELOR ?

Cu confecționatul sicrielor, crucilor și a altor taburete, pentru că reducerea credite-lor nu le mai permite să confecționeze mobi-le și costume. Pentru piesele de teatru "noi" se întrebuintează cu brio toate rămășițele altor spectacole. Așa că rolul regizorului se limitează în a face "decor nou" cu deco-ruri vechi.

IN SALILE DE TEATRU SI IN CINEMATOGRAFE

Spectatorii tremură de frig. Nu e de mirare ca numărul amatorilor de spectacole s-a re-dus la un sfert. Actorii joacă și repetă în frig. Din cauza numărului redus de spectato-ri, salariul le-a fost redus și lor la jumă-tate.

CEA MAI INTUNECATA CAPITALA EUROPEANA

Televiziunea germană vorbind despre străzile neiluminate din București, despre stopurile care singure mai lumineaza drumurile, împre-ună cu farurile rarelor autobuze și ale ma-gazinilor "utilitare" (singurele care mai cir-culă), a calificat Bucureștiul ca pe cea mai întunecată capitală europeană.

"B.I.R.E."

BULLETIN D'INFORMATION POUR LES ROUMAINS EN EXIL
S.A.R.L. AU CAPITAL DE FFR 3.000
PRESIDENT FONDATEUR ET CO-DIRECTEUR : RENE THEO
6, Rue Frémicourt-75015 Paris -Tel.579.74.29
CO-DIRECTION, REDACTION ET ADMINISTRATION :
RADU CAMPEANU-24, Rue du CHAROLAIS 75012 Paris
Tel: 340.13.98
DIRECTEURS DE LA PUBLICATION : RENE THEO ET
RADU CAMPEANU
COMMISSION PARITAIRE N° 62.439
SIRET N° 325601367

ABONNEMENT ANNUEL: FRANCE:200 F.ETRANGER:250 F.
PAR AVION:300 F.AMERIQUE:350 F.AUSTRALIE:350 F.
INSTITUTION:600 F.ABONNEMENT DE SOUTIEN:400 F.

ABONATI-VA LA B I R E

par René THEO

Le 3 avril 1944, M. Molotov, alors Ministre des Affaires Etrangères de l'U.R.S.S., donnait toutes les garanties quant à la non-intervention de l'Union Soviétique dans les affaires intérieures de la Roumanie. Nombreux furent les naïfs qui crurent à la sincérité de cette déclaration. Mais une année à peine s'était écoulée que, le 6 mars 1945 cette "garantie" retrouvait sa véritable signification. Ce jour mémorable restera, sans doute, dans les annales de la Roumanie comme un des moments les plus sombres et les plus tragiques de son histoire. Le procureur rouge, l'envoyé du Kremlin, M. Vychinski, venait d'arriver à Bucarest afin d'imposer au pays un gouvernement dont 99% de la population ne voulait pas. Le succès de l'intervention de M. Vychinski était assuré par la présence de l'Armée Rouge. Le général Radesco était alors Premier ministre en Roumanie. Ce militaire intègre, qui avait fait ses preuves sous la dictature nazie, en refusant toute collaboration avec l'ennemi, aurait pu résister au chantage soviétique. L'armée roumaine aurait facilement pu briser les milices communistes de la "Défense Patriotique" sans la présence de l'armée soviétique sur le territoire roumain. Afin d'intimider la population et le gouvernement, cette armée fit sentir sa présence à Bucarest et dans d'autres villes de Roumanie. De son côté, Staline attendait le moindre incident pour lui donner les proportions et la signification voulue par lui. C'est dans ces conditions que l'envoyé du Kremlin se présenta devant le Roi Michel et lui imposa un gouvernement présidé par un valet des communistes, leur homme de confiance, le Dr. Petru Groza. Et M. Vychinski à menacé qu'en cas de refus l'U.R.S.S. se verrait dans l'obligation de prendre des mesures de représailles. Devant la force et le chantage, le Roi céda et le premier gouvernement communiste, de par la grâce de Moscou, prit le pouvoir en Mars 1945. Le général Radesco qui jouissait de la pleine confiance du Roi, est obligé de renoncer à la présidence du Conseil grâce à ce coup d'Etat mis au point dans les coulisses du Kremlin. A partir du 6 Mars 1945, le Parti Communiste roumain tient entre ses mains les destinées de la Roumanie. Il est important de savoir qu'avant cette date, le Parti Communiste Roumain ne comptait que 400 membres actifs et quelques milliers de sympathisants. Ce sont donc ces 400 communistes qui, avec l'appui des tanks et des baïonnettes soviétiques commencèrent à diriger un pays de 19 millions d'habitants. Et le rideau se lève sur la plus sombre tragédie qu'ait jamais connue la Roumanie. Cette sombre tragédie dure depuis quarante ans avec des larmes, du sang, et des morts des innocents !

LE PROCHAIN LEADER DE LA HONGRIE

L'annonce du Congrès des Communistes Hongrois en avril a donné naissance à des spéculations concernant le successeur possible du premier secrétaire JANOS KADAR qui fêtera son 73ème anniversaire en mai. Un nouveau premier secrétaire pourrait même entrer en fonction au milieu de 1985. Le successeur le plus vraisemblable est LASZLO MAROTHY, 42 ans, qui a été le chef du parti à Budapest. Marothy n'a pas été éclaboussé par la révolution hongroise de 1956 : il n'était âgé que de 14 ans lorsque les tanks soviétiques sont entrés à Budapest.

LES EST-EUROPEENS COMBATTRAIENT-ILS? ?

Après plusieurs années d'incertitude sur la fiabilité des Forces polonaises, et sur l'effet que les agitations de Pologne ont pu avoir sur d'autres pays du Pacte de Varsovie, les services de renseignements de l'Ouest commencent à se faire une idée claire de la valeur actuelle des forces NSPV (non-soviétiques du Pacte de Varsovie) dans le cas d'une guerre avec l'OTAN. Ces services estiment que la "rangée" nordique des armées - Allemagne de l'Est, Pologne et Tchécoslovaquie - peuvent inspirer confiance, mais que la "rangée" sudique des armées - roumaine, hongroise et bulgare - serait inefficace. Les forces de ces trois pays "nordiques" seraient engagées dès les premières heures d'une attaque générale, ceci pour deux raisons. L'armée russe ne subirait pas à elle seule toutes les pertes attendues au cours des journées initiales. Et les armées des autres pays seraient activement engagées et ne seraient pas laissées à des arrières ou elles pourraient devenir "désintéressées" et provoquer des troubles au cas où les Russes subiraient des échecs. Selon des renseignements dignes de confiance, les populations des pays du Nord aideraient leurs armées, et aussi la guerre, tout au moins aussi longtemps que les combats seraient favorables. Les mêmes sources pensent que les Russes devront s'aider des armées et des forces aériennes NSPV afin de disposer de suffisamment de forces pour monter une attaque victorieuse contre l'OTAN. L'armée est-allemande est considérée comme la plus efficace des forces NSPV. Elle est au moins aussi puissante, unité par unité, que l'armée russe, probablement davantage même. Mais elle n'est pas très nombreuse (six divisions). L'armée polonaise est beaucoup plus importante (15 divisions), mais à nombre égal elle sera probablement moins efficace. Néanmoins, les Polonais sont considérés comme étant une force disciplinée et se battraient vraisemblablement bien une fois engagées dans les combats. L'armée tchécoslovaque est supposée être bien moins fiable que les Allemands de l'Est et les Polonais. Au Sud les choses sont totalement différentes. La Bulgarie est inconditionnellement loyale à l'Union Soviétique et pourrait prêter de petits contingents aux Russes, mais son armée est de second ordre. Politiquement, les Hongrois sont moins fiables mais eux aussi pourraient fournir des forces aux Russes. Les Hongrois sont certainement plus efficaces que les Bulgares et à peu près aussi bons que les Tchécoslovaques. Les forces armées roumaines sont peu sûres. Leur unités ne participent pas aux exercices du Pacte de Varsovie, et les Russes n'essayeraient probablement pas de les utiliser en cas d'attaque contre l'OTAN. Si des forces du secteur sud étaient utilisées par les Russes, ce serait contre l'Italie, la Grèce ou la Turquie. Elles ne seraient probablement pas avancées vers le front central. Les quatre divisions soviétiques stationnées en Hongrie y seraient probablement laissées plutôt que de les transférer vers le front central. Il serait plus facile et plus efficace d'amener des troupes fraîches directement de l'Union Soviétique que de faire sortir celles de Hongrie et ainsi signaler à l'OTAN qu'il y a des troupes du Pacte de Varsovie dans le Sud.